

铁皮人和布娃娃

洪汛涛◎著

铁皮人和 布娃娃

洪汛涛◎著

图书在版编目(CIP)数据

铁皮人和布娃娃 / 洪汛涛著. —北京: 现代出版社, 2013.8

ISBN 978-7-5143-1613-1

I. ①铁… II. ①洪… III. ①童话—作品集—中国—当代 IV. ①I287.7

中国版本图书馆CIP数据核字(2013)第151466号

作 者	洪汛涛
责任编辑	肖云峰 赵 妮
出版发行	现代出版社
通讯地址	北京市安定门外安华里504号
邮政编码	100011
电 话	010-64267325 64245264 (传真)
网 址	www.1980xd.com
电子邮箱	xiandai@cnpitc.com.cn
印 刷	北京画中画印刷有限公司
开 本	890mm × 1240mm 1/24
印 张	5.5
版 次	2013年8月第1版 2013年8月第1次印刷
书 号	ISBN 978-7-5143-1613-1
定 价	19.80元

版权所有, 翻印必究; 未经许可, 不得转载

童话，是一只快乐鸟。
它，永远在孩子们中
间飞，飞到谁的
身边，谁就
得到快乐。
童话，在每一个孩子
身边。愿每一个孩子都
快乐。

洪汛涛

洪汛涛，中国“童话十家”之一，他因创作家喻户晓的作品《神笔马良》被誉为“神笔马良”之父，他毕生致力于儿童文学的创作与研究，为儿童文学事业的繁荣与发展作出了杰出贡献。

“快乐鸟”系列注音读物拼音标注基本法则

本系列注音读物拼音标注基本法则以便利小读者识字、辅助阅读为基本原则。依据《汉语拼音正词法基本规则》（国家标准 GB/T 16159-2012），以《现代汉语词典（第6版）》所列词条标注拼音为基准，参考人民教育出版社小学语文教材拼音标注方法，具体如下：

- （一）按字注音，不作分写、连写等处理。
- （二）音节首字母不大写，所有字母一律小写。
- （三）除部分例外字和固定轻声字，声调标原调不标变调或轻声。

特此说明
现代出版社有限公司第三事业部

目录

yī	mànmàn lái	001
一、	慢慢来	001

1.	màn màn lái de lái lì	“慢慢来”的来历	001
----	-----------------------	----------	-----

2.	shí jiān dào zhuǎn	时间倒转	004
----	--------------------	------	-----

3.	chóng huí yòu ér yuán	重回幼儿园	009
----	-----------------------	-------	-----

4.	bù zài màn màn lái	不再慢慢来	014
----	--------------------	-------	-----

èr	hóng pí xié	020
二、	红皮鞋	020

1.	ér tóng jié lǐ wù	儿童节礼物	020
----	-------------------	-------	-----

2.	mǎ liáng lái le	马良来了	024
----	-----------------	------	-----

3.	huà pí xié	画皮鞋	028
----	------------	-----	-----

sān tú ya tú
三、涂呀涂 033

yī tā hú tú
1. 一塌糊涂 033

wén zì tú huà dà chū zǒu
2. 文字、图画大出走 039

cā ya cā gān jìng
3. 擦呀擦干净 043

sì tiě pí rén hé bù wá wa
四、铁皮人和布娃娃 049

kū qì de bù wá wa
1. 哭泣的布娃娃 049

bù zài shuō jiǎ huà
2. 不再说假话 053

wǔ shuāng shuāng huà huà
五、双双画画 057

fēn huà bǐ
1. 分画笔 057

xiǎo bái tù
2. 小白兔 060

yì qǐ huà
3. 一起画 064

liù zhēnzhēn jiǎ jiǎ de tóng huà
六、真真假假的童话 068

qī wǔ gè hái zǐ bǐ bà ba
七、五个孩子比爸爸 075

bā bàn ban de bàn gè tóng huà
八、半半的半个童话 084

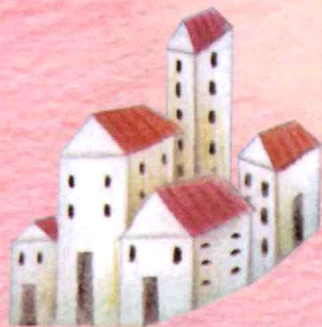
pàng pangxiǎo shí hou
1. 胖胖小时候 084

pàng pangzhǎng dà le
2. 胖胖长大了 088

shuí xiān jiàn dào léi fēng shū shu
3. 谁先见到雷锋叔叔 092

4. 小红花去“告状” 096
xiǎo hóng huā qù gào zhuàng
5. 雷锋叔叔在哪儿 100
léi fēng shū shu zài nǎ er
6. 两个轮子的拖拉机 104
liǎng gè lún zi de tuō lā jī
7. 丢失的羊 109
diū shī de yáng
8. 可找到他了 114
kě zhǎo dào tā le
9. 把事情做完吧 119
bǎ shì qing zuò wán ba

yī màn màn lái 一、慢慢来

màn màn lái de lái lì 1. “慢慢来”的来历

màn màn lái zhè hái zǐ tā de zhēn míng shí xìng chú le lǎo shī diǎn míng hé
“慢慢来”这孩子，他的真名实姓，除了老师点名和

tā zì jǐ xiě zài shū běn zuò yè běn shàng yǐ wài dà jiā dōu bǎ tā fèi chú le màn màn
他自己写在书本作业本上以外，大家都把它废除了。“慢慢

lái zhè míng hào shì shéi gěi tā qǐ de ne nǐ dào bān jí lǐ qù wèn tóng xué men dōu
来”这名号，是谁给他起的呢？你到班级里去问，同学们都

huì yì kǒu tóng shēng de shuō shì tā zì jǐ ma zhēn de yào shì nǐ gēn tā zài yì
会异口同声地说：“是他自己嘛！”真的，要是你跟他在一

qǐ yǒu rén zuò guò tǒng jì měi tiān zhì shǎo kě yǐ tīng dào tā shuō shí cì màn màn lái
起，有人做过统计，每天至少可以听到他说十次“慢慢来”。

guān yú màn màn lái de màn màn lái xiào huà kě duō zhe ne dàn shì zhòng
关于“慢慢来”的慢慢来，笑话可多着呢！但是众

suǒ zhōu zhī de dǐng yǒu míng de shì zhè me liǎng gè wǒ jiù shuō gěi nǐ tīng ba
所周知的，顶有名的，是这么两个。我就说给你听吧！

yǒu yī cì shàng tǐ yù kè lǎo shī jiào wǒ men tiào yuǎn xǔ duō tóng xué tiào
有一次上体育课，老师叫我们跳远。许多同学，跳

de shí hou zǒng shì cóng lǎo yuǎn lǎo yuǎn hěn kuài hěn kuài de pǎo lái zài qǐ tiào bǎn
的时候，总是从老远老远很快很快地跑来，在起跳板

shàng dēng yī jiǎo rén jiù téng kōng ér qǐ xiàng shā kēng chōng qù lún dào màn
上蹬一脚，人就腾空而起，向沙坑冲去。轮到“慢

màn lái le tā shuō hé bì zhè yàng ne màn màn lái tā màn màn de màn
慢来”了，他说：“何必这样呢？慢慢来。”他慢慢地慢

màn de zǒu qù zài qǐ tiào bǎn shàng yī dēng cái tiào chū yī mǐ bù dào jiù yī gè
慢地走去，在起跳板上蹬，才跳出一米不到，就一个

gǒu chī shǐ pū zài dì shàng le tóu zāi zài shā kēng lǐ liǎn shàng yě cā pò le
“狗吃屎”扑在地上了，头栽在沙坑里，脸上也擦破了

pí yǐn qǐ le dà jiā dà xiào
皮，引起了大家大笑。

yǒu yī cì tā men bān qù gōng yuán huá chuán jiè lái yī jià zhào xiàng jī dà
有一次，他们班去公园划船，借来一架照相机，大

jiā ràng màn màn lái pāi zhào tā màn màn de suàn zhe jù lí màn màn de duì zhe
家让“慢慢来”拍照。他慢慢地算着距离，慢慢地对着

guāng quān er bié rén cuī tā kuài yī diǎn er tā shuō jí shén me màn màn lái
光圈儿。别人催他快一点儿，他说：“急什么，慢慢来！”

tā àn le gè màn mén jié guǒ zhào chū lái de xiàng piàn er yī piàn mó hu
他按了个“慢门”，结果，照出来的相片儿，一片模糊，

dōu huàng dòng le bǎ dà jiā dōu xiào sǐ le
都晃动了，把大家都笑死了。

zì zhè liǎng huí hòu zhè ge màn màn lái jiù chéng le tā gù dìng de míng hào
自这两回后，这个“慢慢来”，就成了他固定的名号。

shí jiān dào zhuǎn 2. 时间倒转

lǎo shī yǐ jīng zhàn zài jiǎng tái de qián miàn màn màn lái cái màn màn de zài
老师已经站在讲台的前面，“慢慢来”才慢慢地在
zì jǐ de wèi zi shàng zuò xià
自己的位子上坐下。

jīn tiān shàng wǔ shì liǎng jié zuò wén kè lǎo shī zài hēi bǎn shàng chū le gè tí
今天上午，是两节作文课。老师在黑板上出了个题
mù pǎo bù qián jìn
目《跑步前进》。

tóng xué men lì jí dòng shǒu zài cǎo gǎo zhǐ shàng xiě qǐ lái màn màn lái ne
同学们立即动手在草稿纸上写起来。“慢慢来”呢，
zì rán màn màn lái tā zuǐ ba yǎo zhuó bǐ gǎn shǒu tuō xià ba fú zài zhuō shàng
自然慢慢来。他嘴巴咬着笔杆，手托下巴，伏在桌上，
yǎn jīng wàng zhe chuāng wài cǎo chǎng duì miàn de zhōng lóu
眼睛望着窗外操场对面的钟楼。

bié rén yǐ wéi tā shì zài gòu sī zhè piān zuò wén gāi zěn yàng kāi tóu zěn yàng fā
别人以为他是在构思这篇作文，该怎样开头，怎样发
zhǎn zěn yàng jié wěi bù bù shì de tā shì zài kàn zhōng lóu shàng nà zhī dà shí zhōng
展，怎样结尾。不，不是的，他是在看钟楼上那只大时钟。

zhè dà shí zhōng nián suì jiǔ le lǎo la qiáo zhōng miàn dōu qǐ zhòu le
这大时钟，年岁久了，老啦！瞧，钟面都起皱了，

xiàng yí gè lǎo rén liǎn shàng yǒu le xǔ duō xǔ duō shēn xiàn de wén lù nà liǎng méi cháng
像一个老人脸上有了许许多多深陷的纹路。那两枚长

duǎn zhēn yě shàng le tiě xiù xiàng lǎo rén fā huáng de dǎ gē da de hú xū
短针，也上了铁锈，像老人发黄的、打疙瘩的胡须。

màn màn lái kàn le yí zhèn duì miàn de dà shí zhōng jiù zài běn zì shàng xiě yí gè
“慢慢来”看了一阵对面的大时钟，就在本子上写一个

zì yòu tíng yí tíng zài kàn kàn duì miàn de dà shí zhōng zhè yàng kàn kàn xiě xiě
字，又停一停，再看看对面的大时钟。这样，看看，写写，

tíng tíng yí jié kè yǐ jīng guò qù le tā de zuò wén cái xiě le shí lái gè zì
停停，一节课已经过去了，他的作文才写了十来个字！

tā hái zài kàn zhe nà dà shí zhōng hū rán nà dà shí zhōng zhēn de chéng le
他还在看着那大时钟，忽然，那大时钟，真的成了

yí gè lǎo rén la zhè lǎo rén zhèng zài mí zhe yǎn jīng nǔ nǔ zuǐ ba xiàng tā
一个老人啦！这老人，正在眯着眼睛，努努嘴巴，向他

zuò biǎo qíng jiào tā kuài xiě xiě lì
做表情，叫他快些写哩！

màn màn lái méi yǒu tīng tā hái shì màn màn lái xiě yí gè zì tíng yí
“慢慢来”没有听它，还是慢慢来，写一个字，停一

huì er kàn kan chuāng wài
会儿，看看窗外。

zāo gāo xǔ duō tóng xué dōu bǎ zuò wén xiě hǎo téng zài běn zì shàng jiāo juǎn
糟糕，许多同学都把作文写好，誊在本子上交卷

le tā men zhuā jǐn shí jiān zài fù xí bié de kè wén ne
了，他们抓紧时间，在复习别的课文呢！

màn màn lái yǒu diǎn zhāo jí le tā gāng dòng bǐ dì yī duàn hái méi yǒu
“慢慢来”有点着急了。他刚动笔，第一段还没有

xiě wán yǐ jīng shì dì èr jié kè le bù xíng yào shì dì èr jié zuò bù wán
写完，已经是第二节课了。不行，要是第二节做不完，

zěn me jiāo juàn ya
怎么交卷呀！

tā kàn kan lǎo shī bù zài kè táng lǐ jiù xié qǐ zuò wén běn pǎo chū qù le
他看看老师不在课堂里，就挟起作文本，跑出去了。

tā pǎo guò cǎo chǎng pá shàng duì miàn fáng zi de wū dǐng lái dào zhōng lóu lǐ
他跑过操场，爬上对面房子的屋顶，来到钟楼里。

tā duì dà shí zhōng shuō lǎo yé ye nǐ zǒu de nà me kuài gàn shá màn
他对大时钟说：“老爷爷，你走得那么快，干啥？慢
màn lái duō hǎo wa nǐ zǒu de màn yī diǎn er ba
慢来多好哇！你走得慢一点儿吧！”

dà shí zhōng lǎo yé ye niān niān liǎng bǐ cháng hú xū xiào xiào shuō tóng xué men dōu
大时钟老爷爷拈拈两笔长胡须，笑笑说：“同学们都
xián wǒ zǒu de bù kuài ne zhǐ yǒu nǐ hái yào wǒ màn màn lái zhè zěn me kě yǐ ne
嫌我走得不快呢！只有你还要我慢慢来，这怎么可以呢！”

màn màn lái bǎ méi yǒu xiě wán de zuò wén gěi dà shí zhōng lǎo yé ye kàn le
“慢慢来”把没有写完的作文，给大时钟老爷爷看了
kàn kǔ kǔ āi qiú shuō lǎo yé ye nǐ kàn nǐ jiù bāng bāng wǒ de máng ba
看，苦苦哀求说：“老爷爷，你看，你就帮帮我的忙吧！”

dà shí zhōng lǎo yé ye yī kàn yǒu xiē bù gāo xìng liǎn jiù hǔ qǐ lái shuō
大时钟老爷爷一看，有些不高兴，脸就虎起来，说：
wèi shén me bié de tóng xué dōu xiě hǎo le nǐ què méi yǒu ne zhè bù kě yǐ
“为什么别的同学都写好了，你却没有呢？这不可以！”

màn màn lái xīn lǐ xiǎng duì lǎo nián rén zuì hǎo de bàn fǎ jiù shì mó
“慢慢来”心里想，对老年人最好的办法，就是“磨”。
xiàn zài tā yě bù guǎn kě yǐ bù kě yǐ jiù gēn dà shí zhōng lǎo yé ye mó qǐ
现在，他也不管可以不可以，就跟大时钟老爷爷磨起

lái tā yī xià tiào shàng qù zuò zài dà shí zhōng lǎo yé ye de cháng hú xū shàng
来。他一下跳上去，坐在大时钟老爷爷的长胡须上。

dà shí zhōng lǎo yé ye jiào qǐ lái xiǎo dǎo dàn bù xíng kuài xià qù kuài xià qù
大时钟老爷爷叫起来：“小捣蛋，不行，快下去！快下去！”

màn màn lái xǐ pí xiào liǎn de bǎ jiǎo yī jià zuò zài dà shí zhōng lǎo yé
“慢慢来”嬉皮笑脸地把脚一架，坐在大时钟老爷

yé ye de hú xū shàng bù kěn xià lái fēi yào dà shí zhōng lǎo yé ye dā ying tā
爷的胡须上，不肯下来，非要大时钟老爷爷答应他。

dà shí zhōng lǎo yé ye gào su tā nǐ kuài xià qù bù xià qù shì yào chuāng huò de
大时钟老爷爷告诉他：“你快下去，不下去是要闯祸的。”

màn màn lái yǐ wéi zhè shì dà shí zhōng lǎo yé ye xià hu tā tā bù tīng
“慢慢来”以为这是大时钟老爷爷吓唬他，他不听。

tā suǒ xìng zuò zài dà shí zhōng lǎo yé ye de hú xū shàng xiǎng yī gè zì xiě yī gè
他索性坐在大时钟老爷爷的胡须上，想一个字，写一个

zì màn màn de xiě qǐ nà piān zuò wén lái
字，慢慢地写起那篇作文来。

kuài xià qù kuài xià qù dà shí zhōng lǎo yé ye bì jìng lǎo le tǐ lì
“快下去！快下去！”大时钟老爷爷毕竟老了，体力

bù zhī hú xū chī lì de chēng zhe
不支，胡须吃力地撑着。

tā hái shì bù tīng dà shí zhōng lǎo yé ye de hú xū chēng bù zhù xiàng xià
他还是不听。大时钟老爷爷的胡须撑不住，向下

huàng dòng zhe
晃动着。

tā réng jiù méi xià qù dà shí zhōng lǎo yé ye jiào le shēng bù hǎo tā
他仍旧没下去。大时钟老爷爷叫了声：“不好！”它

de hú xū dào zhuàn qǐ lái le
的胡须倒转起来了。

